

بسم الله الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا محمد و آله
الطاهرين و لعنة الله على أعدائهم أجمعين

امام حسین علیه السلام محک ارزشیابی است
برای اینکه انسان بفهمد چقدر ناخالصی دارد ، راهی نیست جز
مصیبت اهل بیت خاصه ابی عبدالله علیه السلام، خود امام
حسین فرمودند: أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ لَا يَذْكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا اسْتَعْبَرَ
یعنی من کشته اشک هستم ، هیچ مؤمنی نیست که مرا یاد کند
مگر اینکه اشک او جاری شود.

و نه تنها با توجه به امام حسین انسان می فهمد چیه و کیه ،
بلکه خودش را هم می تواند خالص کند ، می تواند خلوص را
بالا ببرد ، نه فقط خلوص در فعل ، اخلاص در عمل ، خلوص
در صفات ، بلکه بالاتر و آن خلوص در ذات است. بالاخره لقمه
هایی بوده که مشکل داشته ، نطفه احياناً مشکل داشته یا
هرچه که حجاب شده است ، می تواند از این طریق خودش را
اصلاح کند.

من آدمی سراغ دارم که می گفت: پدر من سکیر بود یعنی کسی
که دائماً مست بود و دائماً مادرم را کتک می زد اما خود این
شخص از اول زندگی حواسش را جمع کرد و راهش را جدا کرد ،
الان گاهی می نشیند خودش برای خودش روضه می خواند ، آن
هم چه روضه های دلخراشی ، آن هم نه فقط محرم بلکه
همیشه ، ببین امام حسین با او چه کرد.

با پدرش زمین تا آسمان تفاوت دارد. همین آقا ، برادری دارد که
قهارباز چیره است، آمریکاست ، او را هم من دیده ام.
هرچه باشی ، بالاخره آن کمترین و کوچکترین هم که باشی ،
خودت را به دریای امام حسین وصل کن. حضرت درست می
کند طاهر می کند خالص می کند...

همه برای امام حسین گریه کردند
همه برای امام حسین گریه کردند چون می خواهند ارتفاع پیدا

کنند. نه فقط انبیاء ، اوصیاء و پیروان آنها و فرشته ها و بلکه
کرویین و اضافه بر آنها حتی سنگ ها هم ، قرآن می فرماید: «و
إِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ یعنی سنگ هم شکافته
می شود و از آن رودها جاری می شوند» روز عاشورا هرجا سنگ
ها را از روی زمین برداشتند خون تازه بیرون زد ، هر سال هم از
تربت بالا سر امام حسین علیه السلام خون جاری می شود و
چند سال پیش رسانه ها نشان دادند.

احادیث بسیاری می گوید که همه چیز گریه کرد همه اشیاء
حتی حیوانات حتی جمادات همه برای امام حسین گریه کردند
درخت ها گریه کردند اما خداوند برای اینکه من و شما مطمئن
شویم بعضی از آنها را به نمایش می گذارد که ما با چشم هم
ببینیم، عالم حورالعین که فقط عالم نشاط و فرح است در
زیارت ناحیه مقدسه آمده است: «الطمت عليك حورالعین یعنی
ای امام حسین زنان حورالعین برای شما لطمه به خود زدند»
خون امام حسین علیه الصلوة و السلام هم یک قضیه دیگری
است در زیارت اربعین و یک زیارت دیگر دارد: «بذل مهجته
فیک لیستنقذ عبادک من الجهالة و حيرة الضلالة خدایا امام
حسین خون جگر خود را . حالا ما نمی فهمیم این چیه ؟ خون
جگرس را برای تو بذل کرد تا مردم را از جهالت ، از گردنه
گمراهی نجات بدهد» الان هم بشر جز راه امام حسین و توسل
و توجه به ایشان ، به هر دری بزند ، هیچ راه دیگری ندارد.

البته اینها همه معرفت می طلبد مثلاً دکترهای ما می گویند:
«آقا سیاه نپوشید افسردگی می آورد» اما ما در این سیاه پوشی
برای اهل بیت به خصوص سیدالشهداء جز نشاط ، چیز دیگری
ندیدیم. در غم امام حسین جز فرح و ارتقاء معنوی چیز دیگری
ندیدیم، چون این حزن ، به معنایی که شما می گویند نیست ،
این حزن خاص است و اثر آن هم خاص است ، انسان را پاک
می کند ، سبک می کند ، درست می کند ، تکمیل نفوس است
برای همین است که در حقیقت شادبست نه حزن. امام حسین
خیلی سریع چنان می کند که افراد دگرگون می شوند ، عمری
بیراهه رفته اما امام حسین او را سریع درست می کند. این حق

است.

آن سید خوبی که در حرم سیدالشهداء دیدم به ضریح مطهر
اشاره کرد و فرمود: اینجا کشتی نجات هستند به همه بگو راهی
جز سوار شدن بر این کشتی ندارید. در هر شأنی از شئون که
گرفتار باشیم ، راهی جز سوار شدن بر این کشتی نیست ، آن
هم قضیه امام حسین علیه السلام که انسان را خیلی سریع
دگرگون می کند و اصلاح می کند.

جدّ و مام و پدر گریستند...

اشرف انبیاء حتی قبل از اینکه امام حسین به این دنیا بیاید ،
برای او گریه کرد: جبرئیل آمد و آیاتی را آورد و عرض کرد: خدا
به شما سلام می رساند و می فرماید: فاطمه زهرا از امیرالمؤمنین
پسری به نام حسین می آورد که عاقبت با او چنین و چنان می
کنند. پیامبر شنید و گریه کرد ، حضرت زهرا شنید و گریه کرد
امیرالمؤمنین شنید و گریه کرد. وقتی این بزرگواران گریه کنند
قطعاً امام حسن هم گریه می کند.

سیدالشهداء علیه السلام خودشان فرمودند: أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ لَا
يَذْكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا اسْتَعْبَرَ من کشته اشکم مؤمنی نیست مرا یاد
کند جز اینکه بگرید.

بعد از آن هم گریه کردند: هنوز حسب ظاهر امام حسین در
سنّ طفولیت است که پیامبر ، امیرالمؤمنین برای حضرت گریه
می کنند. آقا رسول الله را می بینند که در کوچه به امیرالمؤمنین
می فرمایند: «علی ، حسین را بگیر» و شروع می کند گلوی
حسین را می بوسد ، دست او را می بوسد. عرض کرد: «یا جداه
چرا گلوی مرا می بوسی؟» فرمود: «جای شمشیر را می بوسم ،
جای آن لطمه ها را می بوسم».

قضیه امام حسین عقل کامل است...

هرکس در این درگاه خشوع و خضوع پیدا کرد و گریست ،
خداوند به او مقام می دهد ، خلوص می دهد ، نفس او را تکمیل
می کند.

قضیه امام حسین عقل کامل است عقل محض است ولی می
گویند: «من دیوانه امام حسینم» هرکس اینطور گفت ،

نقهیده، کسی که به سمت امام حسین می آید، عاقل می شود نه دیوانه، امام حسین به او علم می دهد عقلش را تکمیل می کند بله می شود گفت غافل از غیر اهل بیت می شود غافل از دنیا و لذا آن دنیا می شود قضیه امام حسین این چنین است.

اثر این مصیبت مستمر است

در زیارت عاشورا پنج امام ضامن شدند خدا ضامن شده حدیث قدسی است، در آنجا می خوانیم: «هذا يوم فرحت به آل زیاد یعنی امروز روزی است که آل زیاد و آل مروان خشنود شدند» همین امروز، اشاره به نزدیک است، این بحث دیگری است هزار و اندی سال پیش بوده، دیروز بوده و گذشت و رفت؟ نه، یعنی کهنه نشده، مصیبت تجدید می شود. امروز هم همان مصیبت واقع می شود.

در زیارت ها که عرض می کنیم: يٰاَيُّهَا كُنَّا مَعَكَ اى کاش ما هم همراه شما بودیم، بیجا نمی گوئیم. حقیقتاً همین طور است چون با دل می گوئیم و او دل را می خواهد، دل به همان مستوا می رود: «يا ابا عبدالله انى سلم لمن سالمكم و حرب لمن حاربكم، آقا جان من با شما هستم».

این قضیه استمرار دارد لذا این عاشورا غیر عاشورای گذشته است، این عاشورا شور بیشتر است، عاشورای بعد شور بیشتر می شود، یعنی مدام تجدید می شود، برای خوب و برای بد.

یزیدیان دیگر...

عده دیگری هم هستند یزیدی هستند اما هنوز باطن خود را نشان ندادند ولی یک روزی هم می رسد که می گویند سیاه نپوشید، یا مثلاً می پرسیم چرا پرچم و علم عزاداری را می کنید؟ می گویند: چون مخالف زیبایی شهر است!!! حتی طرح های پرچم ها تغییر کرد، رنگارنگ شد، عبارت ها دگرگون شد، چرا همه جا باید شهرداری پرچم بزند؟ چرا اگر مردم بزنند زیبایی شهر خراب می شود؟ قضیه چیه؟ این دست است بدانند یا ندانند.

ذکر مصیبت هایی که دسته ها قبلاً می گفتند، الان چقدر تغییر کرده است؟ اینها را به تدریج استحاله می کنند.

پرچم های جدید، عبارت های نو و نوحه های جدید اگر مخالف شرع نباشد مانعی ندارد اما اگر مُد روز و دلخواه من و شما و سلیقه مردم و ... وسط آمد، چطور؟ قطعاً حيله و کینه ای پشت این ماجراست، باید حواسمان را جمع کنیم.

یک سال می گویند چرا این قدر سیاه می پوشید؟ ماه محرم بپوشید، کافیه، روز عاشورا بپوشید، کافیه. الان فرهنگ جامعه را ببینید، در رادیو و تلویزیون چه شبکه های مذهبی چه غیر آن، روز یازدهم فساد برپاست: فیلم و سریال و شادی و خنده و کف و سوت و همه هست.

مصیبت تجدید می شود...

هر سال مصیبت امام حسین تجدید می شود پس گریه هم باید تجدید شود. امام حسین نه نیازی به گریه من دارد نه گریه شما ما به این حزن و اشک نیاز داریم برای خود ماست، ما را درست می کند، نزدیک می کند، در زیارت می گوئیم: «اتَّقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى رَسُولِهِ وَ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِلَى فَاطِمَةَ وَ إِلَى الْحَسَنِ وَ إِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ وَ مُوَالَاتِ أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ» و نه فقط محبت بلکه دشمنی با دشمنان امام حسین.

ولی امام چنان کالایی برای ما آورده و ما را نجات داده است که ما و تمام هستی هر چقدر هم گریه کنیم، حقّ امام ادا نشده چون در روایت است که شیطان روز عاشورا صیحه ای زد و تمام شیاطین عالم جمع شدند و علت را جویا شدند گفت:

حسین کاری کرد که من دیگر نمی توانم کسی را گمراه کنم.

امام حسین کار بسیار عظیمی کرد که اگر وقتی به زیارت حضرت مشرف می شود، بفهمی کجا می روی، هر یک قدم معادل هزار حج هزار عمره هزار جنگ در رکاب پیامبر است که همه مقبول درگاه خداست.

در حدیث است که پیامبر در باب فضیلت زیارت امام حسین صحبت فرمودند که هرکس به زیارت ایشان برود، ثواب یک حج از حج های مرا دارد. عایشه گفت: یک حج از حج های شما؟ پیامبر هم مکرر تعداد را اضافه کردند تا به ۲۰ حج رسید. این براساس قابلیت شخص است، خودت هستی که می توانی

مقام را بالا ببری درجات را بالا ببری؛

وقتی معرفت باشد، هر یک نفسی که برای امام حسین و در این راه می زنی: «نَفْسُ الْمَهْمُومِ لَظْلُمِنَا تَسْبِيحٌ وَ هَمُّهُ لَنَا عِبَادَةٌ» هر نفسی که برای اهل بیت می زنی تسبیح است، هم و غم تو برای اهل بیت عبادت است.

باب الحسين عليه السلام

این باب را امام حسین باز کرده و همین است که خضوع و خشوع می آورد، خداوند هم همین را خواسته، وقتی دیدی در نماز حال توجه نداری، دل را به سمت امام حسین بفرست، در همان نماز بگو «اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْحُسَيْنِ...» دل می شکند، خضوع و خشوع پیدا می شود و خدا می پذیرد، عبادت قبول می شود. از افضل عبادات بلکه افضل عبادات، لبّ عبادات، خضوع و خشوع به درگاه امام حسین ایت

وقت نماز، وسط میدان، به نماز ایستاد، تیرها می آمد اما به نماز ایستاد، ابوصمامه صائبی سلام الله علیه و چند نفر دیگر بودند، گفتند: یا ابا عبدالله ما جلو می ایستیم شما نماز بخوان» مقابل ابی عبدالله علیه السلام جلو ایستاد حضرت هم به نماز ایستاد، هرچه تیر می آمد او به استقبال تیرها می رفت، جا عوض می کرد و می پرید تیر را می گرفت مبادا خراشی به امام حسین وارد شود.

ولی امروز امام زمان سلام الله علیه غریب و تنهاست...

نماز که تمام شد، دیگر رمقی نداشت، رو کرد به امام عرض کرد: یا ابا عبدالله آیا وفا کردم؟ فرمودند: بله، برو ما هم به دنبال تو هستیم.

جانم به قربانت یا ابا عبدالله، چه کردی؟ از اینها چی ساختی؟ اینهایی که بسیاری گمنام بودند، در تاریخ ذکری از آنها نشده بود اما الان هر کجا هر شیعه ای می گوید:

السلام على الحسين و على علي بن الحسين و على اولاد الحسين و على اصحاب الحسين

عبدالزّهراء عليها السلام حيدر حسين حيدر التّربتي الكربلائی